

"תערוכות בתל-אביב" / הארץ / 24.9.61 / תע' יחיד / גלריה "דוגית" / תל-אביב

בתערוכה של צייר צעיר, המציג זו הפעם הראשונה, מוטב לעיתים שלא לנסות לחפש מוטיבים אישיים ברורים הנראים דרך הציורים עצמם, ולהעדיף להבין את צורת חיפושיו הציוריים, שכן אלה, דווקא, עלולים לרמוז על דרך התפתחותו להבא. אפשר למצוא אצל בני לוי השפעות רבות כגון של יוסל ברגנר, פרחי וברנאר בופה, אך השפעות אלה מעוצבות יחדיו ויוצרת גישה אחידה, אם כי לא אישית. כישרונו של בני לוי אינו מוטל בספק וכולט בציורים כגון "דגים על השולחן", "דגים" ובציורי הפרחים. ציוריו של בני לוי הם פיגורטיביים ומבנה הציור מעוצב ע"י הנושא יותר מאשר ע"י התפתחות ציורית טהורה, אך המכחול החופשי יותר בכמה מציוריו מבטיח גישה ציורית טהורה יותר בהמשך התפתחותו. כאמור, אין אלה ציורים אישיים במידה מניחה את הדעת, אולם הם מעידים כי רכש לעצמו ידע טכני נאה והוא בעל חוש בריא לקומפוזיציה.

236

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004